

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 16. září 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Losy a soudců Mgr. Daniela Plška a Mgr. Petra Andrese odvolání **státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 4. 2021, č. j. 77 T 3/2019-529, a rozhodl

takto:

I. Podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. se z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek částečně zrušuje ve výroku o uloženém trestu odnětí svobody.

II. Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se nově rozhoduje tak, že

obžalovanému

Michalu P., narozenému xxx v xxx, trvale bytem xxx,

se při nezměněném výroku o vině pomoci k pokračujícímu zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nezměněn,

ukládá

podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku a § 58 odst. 2 písm. b), odst. 6 tr. zákoníku, ve znění zák. č. 333/2020 Sb., trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznic s ostrahou.

III. V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 4. 2021, č. j. 77 T 3/2019-529, byl obžalovaný Michal P. poté co bylo soudem rozhodnuto o přijetí prohlášení jeho viny dle § 206c odst. 4 tr. ř. uznán vinným pomocí k pokračujícímu zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že

v přesně nezjištěné době, nejméně od podzimu roku 2016 do 29. 8. 2017 v Třinci a jeho okolí, s vědomím skutečnosti, že v České republice bez příslušného zákonného povolení není možno volně pěstovat rostliny konopí s vyšším obsahem než 0,3 % THC, jejich následným sklizením a sušením vyrábět konopnou drogu zvanou marihuana, využitelnou pro toxikomanii, ani s ní dále obchodovat či jinak nakládat, vědom si skutečnosti, že zákonným povolením nedisponuje, se zjištěným záměrem zvýšit obrát svého podnikání, srozuměn s tím, že organizované skupině dalších osob samostatně trestně stíhaných ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 32 T 8/2018, z nichž prokazatelně osobně znal minimálně Zdeňka J. a Petra Z., aniž se přesvědčil že disponují příslušným zákonným povolením, napomáhá v uskutečnění záměru vytvářet ideální podmínky růstu rostlin konopí setého ve vnitřních podmínkách, určeného k nelegální výrobě konopné drogy zvané marihuana v řádovém množství několika desítek kilogramů za účelem jejího následného prodeje tím, že

po předchozí osobní dohodě s obžalovaným Zdeňkem J. fakticky jednajícím v zastoupení obžalované společnosti MIABA plus, s.r.o., opatřil a následně prodal prostřednictvím svého internetového obchodu Magnetická-tapeta.cz této společnosti ucelený sortiment předmětů určených k pěstování a následné výrobě konopné drogy realizované ve dvou pěstebních cyklech vždy v množství kolem 400 ks rostlin, a to zejména 2 kusy originálně zabalených uhlíkových filtrů CAN-Lite 1500 a 4500 s označením příjemce Zahradnictví Michal P., xxx, 3 kusy odhlučňovaných ventilátorů Softbox s průtokem vzduchu 7000m³/hod o rozměrech 75cmx75cmx75cm, elektrické ventilátory, 3 ks mobilních klimatizační jednotek další součásti vzduchotechniky, dále minimální množství 52 ks halogenových výbojek, nejméně 307 ks květináčů, izolační fólii, 400 ks pytlů pěstebního substrátu, 9 ks závěsných sítí na sušení konopí, které následně postupně v několika případech osobně nebo prostřednictvím svých zaměstnankyň předal Petru Z. v obci Nebory dle seznamu předem vypracovaného samostatně trestně stíhaným Zdeňkem J., přičemž většina těchto věcí byla zajištěna policií dne 29. 8. 2017 v rámci domovních prohlídek budov č. 4 a č. 5 v prostorách průmyslového areálu v xxx na ul. xxx a prokazatelně sloužila k zajištění ideálních klimatických podmínek růstu rostlin konopí v pěstírně u místě v budově č. 4 a dále aktivně udílel praktické rady k montáži dodávaného technického vybavení ke zefektivnění pěstování, sklizení i sušení konopných rostlin s cílem dosáhnout maximálního množství THC v rostlinách, přičemž s ohledem na ucelenost sortimentu, množství dodaných předmětů, znalost rozměrů pěstírny i plánovaného počtu pěstovaných rostlin, obsah komunikace vedené s Petrem Z. i své předchozí odsouzení pro přečin „šíření toxikomanie“ dle ustanovení § 287 odst. 2 tr. zákoníku mu byl dostatečně zřejmý účel využití dodaných

předmětů při nelegálním pěstování konopných rostlin ve vnitřních podmínkách skupinou dalších osob i rozsah v jakém bude nelegální výroba konopné drogy jmenovanými osobami realizována

a současně si byl vědom skutečnosti, že jiným osobám napomáhá k tomu, aby nelegálně nakládaly s drogou zvanou marihuana získávanou z konopí setého, které je uvedeno jako omamná látka zařazená do seznamu č. IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách a v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznámech návykových látek, vydaného na základě zmocnění v § 44c odstavec 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, a že obsahuje účinnou látku delta-9-tetrahydrocannabinol, neboli THC, který je uveden v seznamu č. 4 citovaného nařízení vlády jako psychotropní látka zařazená do seznamu č. I podle Úmluvy o psychotropních látkách, aniž si ověřil, zda jsou držitelé povolení k zacházení s návykovými látkami, s přípravky obsahující návykové látky a zda jim byla vydána zákonná licence k této činnosti ve smyslu ustanovení § 4 a § 8 zák. č. 167/1998 Sb. a že tak společně jednají protiprávně.

Za to byl obžalovanému Michalu P. uložen podle § 283 odst. 3 tr. zákoníku, § 58 odst. 2 písm. d), odst. 6 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl uložený trest podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Podle § 84 tr. zákoníku byl nad odsouzeným vysloven dohled. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, přičemž 1 denní sazba činí 1 000 Kč, tedy celkem 100 000 Kč. Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku bylo stanoveno, aby obžalovaný zaplatil peněžitý trest ve splátkách po 5 000 Kč měsíčně.

2. Proti tomuto rozsudku ze všech k podání odvolání oprávněných osob, vymezených v ustanovení § 246 odst. 1, § 247 odst. 2 tr. ř., podala opravný prostředek pouze státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě (dále jen státní zástupce). Z obsahu odůvodnění tohoto odvolání vyplývá, že toto směřovalo v neprospěch obžalovaného Michala P. do výroku o uložení trestu odnětí svobody. Konstatoval, že obžalovaný u hlavního líčení dne 28. 4. 2021 v souladu s ustanovením § 206c tr. ř. prohlásil svoji vinu podle podané obžaloby pro spáchání pomoci k pokračujícímu zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 24 odst. 1 písm. c) k § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, jímž byl napadeným rozsudkem uznán vinným. Dále konstatoval, že dle § 58 odst. 2 písm. b) a § 58 odst. 6 tr. zákoníku lze za určitých podmínek připustit možnost mimořádného snížení trestu odnětí svobody. Ovšem na rozdíl od soudu prvního stupně by u obžalovaného takovýto trest neměl být nespojený s přímým jeho výkonem. Především poukázal na to, že obžalovaný od počátku trestního řízení sverpě popíral vytýkanou činnost a jeho postoj v trestním řízení nelze označit za kající. Až do závěru trestního řízení nelze vysledovat ani minimální míru sebereflexe, ani snahu přispět k objasnění vlastní trestné činnosti, ani trestné činnosti v mezidobí již odsouzených hlavních pachatelů Zdeňka J. a spol., jimž významně napomohl v páchání organizované trestné činnosti v části, týkající se výroby konopné drogy. K vyvrácení obhajoby obžalovaného bylo pak nutno provést obsáhlé dokazování, přičemž teprve v jeho závěru před soudem prvního stupně pod tíhou provedených důkazů z pohledu obžaloby obžalovaný provedl ryze účelové doznání, když využil možnosti prohlásit svoji vinu ve smyslu podané obžaloby dle § 260c tr. ř., nikoliv kvůli svému přesvědčení, ale právě a výlučně pro účely dosažení snížení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby, které za určitých podmínek je možno s prohlášením viny spojit. Na poslední termín hlavního líčení bylo naplánováno toliko provedení výslechu posledního svědka a dokazování by bylo tak ukončeno. Soud prvního stupně by i bez prohlášení viny obžalovaného disponoval

dostatkem usvědčujících důkazů umožňujících vynesení odsuzujícího rozsudku. Tento postoj k průběhu trestního řízení tedy nesvědčí o dostatečné míře jeho náhledu na vlastní protiprávní jednání, ani za určitý projev snahy o nápravu. Kvůli předchozímu jeho postoji k trestnímu řízení nedošlo k žádnému zjednodušení, ani k jeho urychlení, ani ke snížení nákladů trestního řízení, proto není dán důvod k výraznějšímu zvýhodnění pachatele při úvahách o druhu a výměře ukládaného trestu. Mimořádné snížení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby za podmínek ustanovení § 58 odst. 2, odst. 3, odst. 6 tr. ř. (správně trestního zákoníku) je postupem fakultativním. Dle státního zástupce obžalovaný byl již v předchozí trestní věci zvýhodněn, když rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku, sp. zn. 1 T 171/2014, ze dne 4. 11. 2014, jenž nabyl právní moci dne 27. 3. 2015, byl odsouzen za trestný čin šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, tedy trestný čin obdobného charakteru jako v projednávané trestné věci, a to k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 6 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Tato zkušební doba podmíněného odsouzení byla opakovaně prodlužována, naposledy do 27. 3. 2019. Nyní projednávané trestné činnosti se ovšem obžalovaný dopustil od podzimu roku 2016 do 29. 8. 2017, tedy zjevně ve zkušební době podmíněného odsouzení. Ve vztahu k tomuto podmíněně odloženému trestu odnětí svobody došlo k osvědčení odsouzeného rozhodnutím Okresního soudu ve Frýdku-Místku dne 11. 2. 2020. Přestože není možno z tohoto důvodu přihlížet k této skutečnosti jako k přitěžující okolnosti, je nutno tuto skutečnost vzít v úvahu při hodnocení osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy, neboť výchovný účel trestu u obžalovaného v předchozím odsouzení jednoznačně selhal. Závažnost jeho protiprávního jednání pak navíc plynoucím časem narůstala a obžalovaný, na rozdíl od dřívějšího jednání spočívající v propagaci konopných drog, dospěl k napomáhání její výroby ve velkém rozsahu. Pokud jde o rodinné a osobní poměry obžalovaného, jak je akcentoval soud prvního stupně, dle názoru obžaloby je třeba je hodnotit zcela opačně z pohledu neschopnosti obžalovaného dodržovat soudem uložené podmínky resocializace. Byl si dobře vědom, že je otcem tří dětí, z nichž dvě mají mít zdravotní problémy a příjem rodiny je závislý na výkonu jeho podnikatelské činnosti, při níž se projednávaného skutku dopustil. Krátce po svém prvním odsouzení s vědomím aktuální hrozby přeměny uloženého podmíněného trestu pak spáchal další trestní jednání. Ohrožoval takto bezostyšně rodinu ztrátou živitele v přesvědčení, že jeho trestné jednání nebude odhaleno nebo mu nebude prokázáno, což bylo důvodem jeho důsledné konspirace s odsouzeným Zdeňkem J. Zašitování zájmem rodiny z pohledu rozhodování o druhu a výměře trestu je čistě účelové. Ani z hlediska věku a zdravotních potíží, jak je zmiňoval, pak děti obžalovaného nejsou na celodenní a nepřetržitou péči rodičů odkázány. Matka dětí je schopna péči o děti zajistit, nelze tedy konstatovat, že by rodina obžalovaného při jeho umístění do výkonu trestu byla fatálně existenčně ohrožena. Navíc vytýkané jednání obžalovaného nebylo z hlediska hlavních pachatelů nikterak zanedbatelné. Obžalovaný byl jedinou osobou, která opakovaně hlavním pachatelům opatřila velký objem komponentů pěstírny, pěstební substráty a další věci, které ve skutečnosti následně sloužily k vypěstování minimálního množství 400 ks konopných rostlin. Ke zvýšení úspěšnosti pěstování a následného sušení konopí přispíval svými odbornými radami. Jedinou věcí, kterou osobně neopatřil, byly samotné konopné sazenice. Byl jednoznačně srozuměn s tím, že svým jednáním přispívá k organizované výrobě konopné drogy produkované ve velkém rozsahu a tímto způsobem získal také nezanedbatelný výdělek ke své podnikatelské činnosti. Za takové situace, když první podmíněné odsouzení evidentně u něj nesplnilo svůj výchovný účel, je z pohledu obžaloby uložení podmíněného trestu obžalovanému nepřiměřeně mírné. Pokud soud prvního stupně přistoupil k mimořádnému snížení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby, měl obžalovanému ukládat trest spojený s přímým výkonem a nikoliv jako podmíněný.

3. Za této situace se státní zástupce domáhal, aby Vrchní soud v Olomouci podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a sám obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání kolem 3 let se zařazením do věznice s ostrahou.
4. Intervenující státní zástupkyně v řízení před odvolacím soudem pak s odkazem na písemné odůvodnění odvolání upozornila na formální chybu v napadeném výroku o uloženém trestu i v tom směru, že chybně bylo použito ustanovení § 58 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a nikoliv dle písm. b), které se týká prohlášení viny. Pokud se jedná o argumentaci soudu prvního stupně a fakticky i písemného odůvodnění odvolání podřízeného státního zastupitelství, poukázala také na nesprávnost závěru, že se na obžalovaného hledí jako na netrestaného, vzhledem ke skutečnosti, že obžalovanému bylo předchozím rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku uloženo několik druhů trestů. Kromě trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem a trestu peněžitého mu byl uložen i trest propadnutí věci. Dle § 105 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku ve vztahu k uloženému trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty pro účely zahlazení není s jeho výkonem spojena fikce neodsouzení. Na obžalovaného se z tohoto pohledu hledí jako na trestaného. Závěrem pak navrhla, ve shodě s písemným návrhem odvolání, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu odnětí svobody zrušil a sám uložil obžalovanému trest odnětí svobody za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku v sazbě od tří let jako nepodmíněný se zařazením do věznice s ostrahou.
5. Obžalovaný prostřednictvím svého obhájce k podanému opravnému prostředku vyjádřil názor, že nalézací soud řádně vyhodnotil všechny skutečnosti, přihlédl k institutu jeho doznání, zabýval se i jednotlivými nálezy Ústavního soudu stran ukládání nepodmíněných trestů za situace, kdy obžalovaný se řádně stará o rodinu a pečuje o nezletilé děti a je zdůrazňován zájem společnosti, aby mu nebyl uložen trest odnětí svobody nespojený s přímým jeho výkonem. Za této situace pak navrhl, aby odvolání státního zástupce bylo zamítnuto.
6. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu odvolacímu ve smyslu ustanovení § 252 tr. ř. Odvolání bylo podáno oprávněnou osobou dle § 246 odst. 1 písm. a) tr. ř., v zákonné lhůtě dle § 248 odst. 1 tr. ř., přičemž splňovalo podstatné náležitosti ustanovení § 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř. Odvolací soud proto neshledal podmínek pro rozhodnutí o zamítnutí či odmítnutí odvolání dle § 253 tr. ř. Za tohoto stavu věci Vrchní soud v Olomouci podle § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost napadeného výroku o trestu odnětí svobody v situaci, kdy samotný výrok o vině nikdo z oprávněných osob nenapadl, přičemž dle ustanovení § 206c odst. 7 tr. ř. není dovoleno napadat opravným prostředkem skutečnosti uvedené v prohlášení viny. Pro účely řádného vyhodnocení důvodnosti opravného prostředku je třeba připomenout, že vůči obžalovanému bylo zahájeno trestní stíhání dne 19. 6. 2018 v návaznosti na zjištění podezření jeho účasti na trestném jednání dalších osob stíhaných samostatně. Obžalovaný od počátku tohoto trestního stíhání svoji účast na trestním jednání zcela popíral a na svoji obhajobu uplatnil řadu skutečností (č. l. 31 až 35). Obžaloba v této věci napadla u Krajského soudu v Ostravě dne 15. 5. 2019. Na termín 26. 9. 2019 bylo nařízeno první hlavní líčení, jehož termín byl na žádost obhájce obžalovaného změněn na 15. 10. 2019, přičemž obžalovaný na místě určeném pro doručování řádně zásilku k prvotnímu hlavnímu líčení nepřevzal. V rámci výslechu u hlavního líčení dne 15. 10. 2019 setrval na své obhajobě a nadále důsledně svoji vinu popíral a dále vyjádřil řadu námitek k jednotlivým důkazním prostředkům a závěrům o vině, z nichž samotná podstata obžaloby pramenila. Navrhl také provedení řady důkazů listinného charakteru k obsahu jeho podnikatelské činnosti a trval na výslechu jednotlivých svědků, kteří byli vyslechnuti v podstatné míře u hlavního líčení dne 2. 12. 2019. V hlavním líčení bylo pokračováno 15. 1. 2020 výslechem svědků a přehráním jednotlivých záznamů

o odposleších telefonních hovorů a listinných důkazů. Odročené hlavní líčení, nařízené na 21. 4. 2020, bylo z důvodů pandemie odročeno na dobu skončení nouzového stavu a v řízení mělo být dále pokračováno dne 23. 9. 2020. K tomuto jednání obžalovaný opětovně obsílku v místě bydliště nepřevzal a následně i tento termín z důvodů pokračování epidemiologické situace byl zrušen, stejně tak jako termín nařízeného hlavního líčení na 24. 2. 2021. K žádnému z těchto termínů vyrozumění o konání hlavního líčení obžalovaný zásilku soudu opět řádně nepřevzal. U odročeného hlavního líčení, konaného dne 28. 4. 2021, obžalovaný po řádném poučení a po poradě s obhájci prohlásil svoji vinu, kterou pak soud ve smyslu § 206c odst. 4 tr. ř. přijal s tím, že nebude dále prováděno dokazování ke skutkovým okolnostem a právní kvalifikaci, ale jen ve vztahu k rozhodnutí o výši trestu. Následně přistoupil k podrobnějšímu zkoumání osobních a rodinných poměrů obžalovaného, z nichž vyplynulo, že obývá vlastní rodinný domek s manželkou a třemi dětmi ve věku xxx (dvojčata) a xxx let a jeho příjem činí zhruba 30 000 až 40 000 Kč měsíčně. Podniká jako fyzická osoba v oblasti stavebnictví, vedle toho vydělává i jeho manželka v rámci podnikání a mají chov koní. Sám zaměstnává asi 7 zaměstnanců. Z těchto skutečností pak nalézací soud dovodil základní důvody, které jej vedly k závěru o možnosti nápravy obžalovaného trestem odnětí svobody nespojeným s přímým výkonem trestu, tedy podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trvání 3 let se zkušební dobou v trvání 5 let za vyslovení dohledu a současně uloženého peněžitého trestu v celkovém rozsahu 100 000 Kč, který obžalovanému pak navíc umožnil splácet ve splátkách po 5 000 Kč měsíčně. Dle odůvodnění vycházel z toho, že trestného jednání se dopustil pouze ve formě pomoci nákupu, resp. opatření, zařízení a techniky potřebné pro pěstování marihuany, když jeho prospěch nebyl nijak odvislý od množství vypěstované a následně prodané drogy. Samotné sazenice pak hlavním pachatelům nedodával. K činu se doznal a dle závěrů soudu prvního stupně protiprávního jednání upřímně litoval, když také přihlédl k osobním a rodinným poměrům obžalovaného, způsobu jeho výdělečné činnosti, na níž je jeho rodina závislá, i skutečnosti, že fakticky jen přeprodoval běžně dostupné zboží. Na rozdíl od samotného výroku rozsudku opřel odůvodnění svého rozhodnutí o mimořádném snížení uloženého trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby, jež činí 8 až 12 let při aplikaci ustanovení § 283 odst. 3 tr. zákoníku, ustanovením § 58 odst. 2 písm. b) a § 58 odst. 6 tr. zákoníku, se zdůrazněním, že na obžalovaného ve vztahu k jeho předchozímu odsouzení se hledí jako na netrestaného, neboť z podmíněného odsouzení se osvědčil a při zaplacení peněžitého trestu jeho výkon má ve smyslu § 69 odst. 3 tr. zákoníku stejné účinky. Podmínky zahlazení vykonaného trestu propadnutí věci pominul.

7. Odvolací soud v rámci přezkumu napadeného rozsudku ve vztahu k dílčí části ukládaného trestu odnětí svobody zjistil, že soud prvního stupně především řádným způsobem neprovedl a také nevyhodnotil samotné podmínky předchozího odsouzení obžalovaného, ani jeho dlouhodobé četné páchání dílčích přestupků, které komplexně svědčí o významném narušení osobnosti obžalovaného, pro které bylo nutno závěr nalézacího soudu, že je možno dosáhnout jeho nápravy ještě trestem nespojeným s přímým výkonem trestu, shledat za nesprávný. Soud prvního stupně, přestože měl k dispozici spisový materiál, dokumentující podmínky předchozího trestního jednání obžalovaného Michala P. a jeho chování během výkonu podmíněně odloženého trestu, Okresního soudu ve Frýdku-Místku, sp. zn. 1 T 171/2014, jako důkaz neprovedl a ve svých závěrech vycházel pouze z opisu rejstříku trestů. Takto nezjistil a správně také nevyhodnotil, že na toto odsouzení obžalovaného za přečin šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku rozsudkem tohoto soudu ze dne 4. 11. 2014 pod č. j. 1 T 171/2014-1183, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2015, č. j. 7 To 3/2015-1210, k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 let, peněžitého trestu souhrnně ve výši 50 000 Kč a trestu propadnutí věci nebo jiné

majetkové hodnoty jednotlivých věcí vyjmenovaných ve výroku rozsudku, nelze hledět jako na netrestaného. Byť z podmíněně odloženého trestu odnětí svobody byl nakonec po dvou prodlouženích zkušební doby podmíněného odsouzení osvědčen a ve vztahu k zaplacenému peněžitému trestu při aplikaci novelizovaného ustanovení § 69 odst. 3 tr. zákoníku také lze na něj hledět jako na neodsouzeného, nevzal soud prvního stupně v úvahu skutečnost, že obžalovanému byl uložen i další druh trestu, a to propadnutí věci, ve vztahu k němuž ve smyslu § 105 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, v návaznosti na podmínky ustanovení § 363 tr. ř., je možno zahladit toto odsouzení výhradně na žádost odsouzeného za podmínek, že odsouzený po výkonu tohoto trestu nejméně jeden rok vedl nepřetržitě řádný život. Z obsahu spisového materiálu i z vyjádření obžalovaného vyplynulo, že žádnou žádost o zahlázení tohoto druhu trestu nepodal, a proto o zahlázení ani nemohlo být rozhodnuto a také nežil řádným životem. Z obsahu spisového materiálu dále vyplývá, že obžalovaný v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení v této věci v situaci, kdy bylo zkoumáno, zda vede řádný život, se dopustil mimořádného rozsahu různých, byť drobných, ale stále se opakujících, přestupkových jednání, zejména přestupků proti dopravě, např. při mnoha jízdách vozidlem bez splnění technických podmínek, vozidlem v zániku (přehledně č. l. 1322-1323 ke dni 14. 2. 2018), ale pak dále dalších přestupků, a to přesto, že právě rozsah páčání těchto přestupků byl důvodem pro opakované rozhodování o ponechání v platnosti podmíněného odsouzení a prodlužování zkušební doby nejprve o 10 a následně o 14 měsíců. Obžalovaný dokonce den poté, co podruhé takto bylo rozhodnuto dne 25. 5. 2018, se ihned následující den dopustil dalšího stejného přestupku (č. l. 1379) a dalšího přestupku dne 11. 12. 2018 (č. l. 1410-1415) při jízdě vozidly, které nesplňují technický stav. Zjednodušeně řečeno, obžalovaný ve zkušební době se choval způsobem nerespektujícím podmínky vedení řádného života, a byť se jednalo jen o přestupky dopravní, ovšem charakteru velmi četného, významně nasvědčujícího, že si dobrodiní podmíněného trestu dostatečně nepovažuje a výchovné druhy trestů na něj dostatečně nepůsobí. Od podzimu roku 2016 se pak dopouštěl další závažné trestné činnosti. Ve vztahu k trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem bylo v této věci sice rozhodnuto o osvědčení obžalovaného, ovšem fakticky na samé hranici zákonné lhůty ve smyslu § 83 odst. 3 tr. zákoníku v situaci, kdy byl soud již seznámen s obsahem dalšího trestního stíhání obžalovaného a podanou obžalobou za vědomí, že v uvedené zákonné propadlé lhůtě nemůže být toto trestní řízení skončeno a tedy nemohou být podmínky pro jinak logické nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu.

8. Stručně vyjádřeno, na obžalovaného nelze hledět jako na netrestaného z pohledu předchozího odsouzení, ale naopak jako na speciálního recidivistu, který opakoval obdobné trestní jednání při zajišťování prostředků k výrobě marihuany dalším osobám a poskytováním rad k jejímu pěstování. Zjištěné skutečnosti k osobě obžalovaného, vyjádřené soudem prvního stupně, i nově zjištěné v rámci odvolacího řízení pak byly významné pro posouzení samotné přiměřenosti napadeného trestu odnětí svobody ve smyslu základních podmínek dle § 39 tr. zákoníku, zejména s ohledem na povahu a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a další obecné podmínky pro ukládání trestu ve smyslu § 38 tr. zákoníku. Soud byl především povinen přihlídnout k postoji obžalovaného k trestnému činu v trestním řízení, v němž prohlásil svoji vinu, také k samotné podstatě trestného jednání spáchaného jen ve formě pomoci hlavním pachatelům, kteří pěstovali konopí na základě poskytnutých prostředků od obžalovaného a jeho odborných rad, vycházejíc dle ustanovení § 39 odst. 6 tr. zákoníku i k významu a povaze jeho účasti na spáchaném trestném činu. Nemohl se ztotožnit se závěrem, že na obžalovaného se hledí jako na netrestaného. Také závěr soudu prvního stupně, že hlavní pachatelé si uvedené prostředky k zajištění výroby, resp. pěstování, marihuany mohli obstarat jiným způsobem, pro hodnocení povahy a závažnosti jednání obžalovaného není zásadní.

Obžalovaný fakticky kryl obstarání jednotlivých komponentů pěstírny konopí svojí podnikatelskou činností. Postoj obžalovaného k trestnímu jednání, jak je výše konstatován, také zásadním způsobem nesvědčí o tvrzené lítosti, ale jen o skutečnosti, že v návaznosti na změnu podmínek trestního zákoníku obžalovaný využil, ve snaze zajistit si co nejpríznivější podmínky z hlediska svého potrestání, nového institutu prohlášení viny ve smyslu § 206c tr. ř. Odvolací soud se ztotožňuje s názorem státního zástupitelství v tom směru, že se obžalovaný zjevně zcela zásadním způsobem nepodílel na snížení a ekonomičnosti a racionalitě samotného řízení, což je samotnou podstatou institutu prohlášení viny obžalovaného. S ním automaticky není možno vždy spojovat zásadně příznivější dopad do rozhodnutí o trestu ve prospěch obžalovaného a v žádném případě obligatorní povinnost mimořádného snížení trestu ve smyslu § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. V rámci posuzování základních podmínek povahy a závažnosti spáchané trestné činnosti pachatele, který prohlásil svoji vinu a ve vztahu k jeho poměrům, je nutno hodnotit konkrétní podmínky významu tohoto jeho prohlášení pro samotné trestní řízení z hlediska splnění jeho účelu, tedy zjištění a prokázání viny a usnadnění a racionalizaci tohoto procesu a v případě obžalovaného i z hlediska skutečnosti, že se dopustil jen součinného jednání ve vztahu k pomoci hlavním pachatelům, při zohlednění samotných osobních a rodinných poměrů obžalovaného z hlediska, zda účel trestu a zejména jeho náprava mohou být naplněny i trestem kratšího trvání vyměřeným pod spodní hranici zákonné trestní sazby.

9. Z těchto všech skutečností, při respektu k argumentům odvolání státního zástupce, dospěl odvolací soud k závěru, že sice lze aplikovat v případě obžalovaného ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, za současné aplikace § 58 odst. 6 tr. zákoníku, ovšem s ohledem na chování obžalovaného, jeho recidivu, jeho pochybný přístup k nápravě dokladovaný jeho předchozím způsobem života a celkovou nespolehlivostí, nelze předpokládat, že by jeho náprava byla možná bez samotného výkonu uloženého trestu odnětí svobody pouhou jeho pohružkou. Za takové situace byl z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek částečně ve výroku o uloženém trestu odnětí svobody zrušen (pro chybný hmotněprávní závěr a nepřiměřenost uloženého trestu odnětí svobody) a za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. pak byl obžalovanému nově uložen trest odnětí svobody, vyměřený dle § 283 odst. 3 tr. zákoníku ve snížené trestní sazbě za použití § 58 odst. 2 písm. b), odst. 6 tr. zákoníku, v trvání 4 let, který se z pohledu všech výše uvedených skutečností odvolacímu soudu jeví jako zcela adekvátní všem aspektům dosavadního chování odsouzeného a závažnosti jeho trestného jednání. Současně odvolací soud neshledal splněné podmínky dle § 81 odst. 1 tr. zákoníku pro podmíněný odklad výkonu tohoto trestu a za splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro výkon trestu odnětí svobody byl proto obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.
10. Opravný prostředek podaný státním zástupcem nesměřoval do zbývajícího výroku peněžitého trestu a způsobu jeho výkonu, jenž odvolací soud shledal za oddělitelný, a proto závěrem jen deklaroval, že částečné zrušení rozsudku se nedotýkalo rozhodnutí o vině obžalovaného, ani výroku o tomto uloženém peněžitém trestu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání

se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu v Ostravě). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 16. září 2021

JUDr. Libor Losa v. r.
předseda senátu